

VOORJAARSBIJEENKOMST IN ZUID-LIMBURG 20 EN 21 MEI 1960

De verwachting, dat het doel van de voorjaarsexcursie, Zuid-Limburg, bij uitstek geschikt zou blijken om óók de belangstelling van de dames te wekken, werd bewaarheid. Onder de 101 deelnemers mochten wij 29 „echtgenoten" begroeten, wel niet helemaal het aantal dat zich voorlopig had opgegeven, doch de afwijzing daarvan zal wel inhaerent zijn aan iedere enquête. Wij geloven, dat later de herinnering aan het jubileumjaar 1960 door deze bijzondere deelname des te meer een blijvende zal zijn.

Wij zijn ons medelid dr W. H. Diemont en zijn assistenten dan ook zeer erkentelijk voor de zorg waarmede de excursies werden voorbereid en de objecten werden gekozen. Daardoor viel er zowel bosbouwkundig als recreatief veel te genieten en te discussiëren.

Na de samenkomst op vrijdagmorgen in het hotel „Schaepkens van St. Fijt" te Valkenburg waar alle deelnemers konden logeren, werd 's middags een excursie gemaakt naar de twee natuureservaten „Het Gerendal" en „Het Ravensbos". beide in de omgeving van Valkenburg. Het Staatsnatuureservaat „Het Gerendal", ter grootte van 130 ha, is een zogenaamd droogdal, dat zich over vele kilometers uitstrekt in het tot 170 m hoge krijtplateau tussen Geul en Maas. De hellingbossen van dit dal, alsmede het struweel en de kalkgraslanden zijn befaamd om hun floristische en faunistische rijkdom, waaruit vooreerst moet worden genoemd het voorkomen van de krijtorchideeën. Behalve de verbetering en de verzorging van de bossen, heeft het beheer hier tevens het onderhoud van het struweel en kalkgrasland. Daarin komen vele warmte- en lichtminnende planten voor, zodat conserverende maatregelen nodig zijn. Het opdringende bos wordt door middel van schapen van het Limburgse ras binnen de perken gehouden.

In een „verzameluin" werd terwille van het publiek een 20-tal in het wild groeiende orchideeën bijeen gebracht, die thans nog in Limburg worden aangetroffen of in recente tijden uit de flora verdwenen zijn. De zeer instructieve wandeling door deze tuin werd buitengewoon op prijs gesteld.

Het tweede reservaat „Het Ravensbos", groot 42 ha, is tussen Valkenburg en Houthem op de noordhelling van het Geuldal gelegen, juist op de grens van het zich zuidelijk daarvan uitstreckende krijtdistrict. In het zuidelijk gedeelte van het bos komt dit krijt nog even aan de oppervlakte. Op de helling ontspringen talrijke bronnen met kalkhoudend water, die zich tot een beekje verenigen en waardoor twee stuwmeertjes worden gevoed. In 1954 werd dit reservaat door het Staatsbosbeheer aangekocht, waarna de herbebossingen op plantensociologische grondslag werden uitgevoerd. Hierdoor hoopt men een zeer afwisselend, gemengd loofhoutbos te doen ontstaan, terwijl door verbetering en aanleg van wegen en paden het bos een hoge recreatieve betekenis heeft gekregen.

De zaterdagmorgen was bestemd voor het meer bosbouwkundige gedeelte van de excursie door een bezoek aan de boswachterij Vaals, die het Vijlener- en Kerperbos omvat, met een oppervlakte van ruim 500 ha. Op de heuvelreeks langs de grenzen met Duitsland en België, die bij het Drielandenpunt culmineert in het hoogste punt van Nederland (322 m +

N.A.P.), bevindt zich het grootste in het zuiden van ons land gelegen loofhoutbos van rond 600 ha. Het is voor het grootste gedeelte staats-eigendom.

De bodem bestaat er voornamelijk uit verweerd krijt, het zogenaamde vuursteen-eluvium, waarop van nature het Wintereiken-Berkenbos voorkomt en waar montane plantensoorten de hoge ligging accentueren. In enkele ravijnen en de lagere hellingen komen de vruchtbare lösssoide lemen en zelfs krijt voor, waarop het Eiken-Haagbeukenbos zich vestigde.

Na aankoop van het Vijlenerbos (200 ha) in 1940 door de Staat, werd dadelijk begonnen met de hervorming van het slechte, gemengde hakhout (van voornamelijk berk) in opgaand bos. Op het vuursteen-eluvium werd daartoe in hoofdzaak de eik gebruikt d.m.v. planten en zaaien, soms gemengd met esdoorn, haagbeuk, lariks en de wilde kers. Van de laatste komen zeer fraaie exemplaren met hier een zeer rechte stamvorm voor. De slechtste steenkoppen werden beplant met naaldhout (fijnspar en lariks). Op de betere gronden werd ook aan es, esdoorn, kers, beuk, linde en populier een ruime plaats toegewezen, naast de zomereik. De praktijk leerde, dat hier een volledige bodembewerking en bekalking geen resultaten oplevert, zodat wordt geplant in verse plantgaten en de grond zo min mogelijk wordt geroerd.

Ook hier werd door de aanleg van bijna 100 km boswegen en parkeer- en picknickterreinen met schuilhutten het bezoek gediend en gestimuleerd. De aanleg van de toeristenweg van Epen naar Vaals, over de beboste heuvels, zal dit bezoek nog meer bevorderen.

Tot besluit van de excursie en de voorjaarsbijeenkomst werd een koffiemaaltijd gebruikt in het nieuwe, fraai gelegen restaurant „Wilhelminatoren” te Vaals.

Voorafgaande aan de algemene ledenvergadering hield dr Diemont een sprankelende voordracht aan de hand van kleurendia's waarmede hij erin slaagde de belangstelling, die reeds tijdens de middagexcursie was gewekt, in enthousiasme te doen overgaan.

De vergadering bracht de benoeming van een nieuwe notulencommissie, bestaende uit A. Ph. R. C. Beroen van der Borch van Verwolde, ir P. C. van de Weerd en ir J. F. Wolterson. De Studiekring-commissie vestigde nogmaals de aandacht op de bijeenkomst op 22 september 1960, gewijd aan de organisatie in de bosbedrijven, terwijl de praeadviseurs inmiddels konden worden genoemd, die medewerking zullen verlenen. De redactiecommissie voor publikaties stelde een goedkopere volgende aflevering voor het zakboekje in uitzicht, aangezien de laatste aflevering door bijzondere omstandigheden enigszins duur was uitgevallen, hetgeen begrijpelijk ongunstige reacties van enkele abonné's heeft uitgelokt.

Het voorlopige programma voor de jubileum-viering (50-jarig bestaan) op 7 oktober 1960 werd ter kennis van de vergadering gebracht, waarna een levendige discussie ontstond over het voorstel van de Wageningse Studenten Bosbouw Vereniging tot het houden van een tuinfeest in het kader van de jubileum-viering. Mede i.v.m. de reacties uit de vergadering werd besloten te trachten op 3 september 1960 zulk een feest in de tuin van „Hinkeloord” te Wageningen, het bosbouw-domein, te doen organiseren. Wellicht kan deze uiting ertoe bijdragen het contact tussen de studenten in de bosbouw en „de praktijk” te verlevendigen of op gang te helpen.

De secretaris, ir W. E. Meijerink.